

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 1T/53/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1620010307
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Tomus
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2021:1620010307.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, samosudcom JUDr. Erikom Tomusom, v trestnej veci obžalovaného G. Y., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 07. júna 2021 v Malackách, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

G. Y., narodený XX. U. XXXX v V., trvale bydliskom ul. I. č. XXXX/X, XXX XX V.,

sa uznáva vinným, že

od presne nezisteného času do približne 23.15 h dňa 16.10.2018 viedol po ceste II/503, km 63 v smere jazdy Malacky - Pernek, motorové vozidlo značky X. Q., evidenčného čísla BL-XXXGO, kde došlo k zrážke tohto vozidla s lesnou zverou, po ktorej obvinený z miesta nehody odišiel, pričom viedol vozidlo i napriek tomu, že mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II spisovej značky 0T/238/2018 zo dňa 10.06.2018, právoplatným dňa 10.06.2018, uložený trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu na dobu 18 mesiacov, pričom doba výkonu tohto trestu v čase posudzovaného skutku neuplynula, ktorý bol následne zrušený a opätovne uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III spisovej značky 3T/105/2018 zo dňa 05.10.2018, právoplatným dňa 16.11.2018 a trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV spisovej značky 2T/22/2019 zo dňa 03.04.2019, právoplatným dňa 12.06.2019,

teda

maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti,

čím spáchal

prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

Za to sa mu
ukladá

podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona a § 38 ods. 4 Trestného zákona, s použitím § 42 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 41 ods. 1 Trestného zákona, súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 prvá veta Trestného zákona súd zrušuje výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený v:

- trestnom rozkaze Okresného súdu Bratislava IV z 03. apríla 2019, sp. zn. 2T/22/2019, právoplatnom dňa 12. júna 2019, a to v časti uloženia za skutok v bode 3) trestného rozkazu 5-mesačného trestu odňatia slobody, so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia,

- rozsudku Okresného súdu Bratislava III z 18. mája 2021, sp. zn. 3T/96/2019, právoplatným dňa 20. mája 2021

ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 61 ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 18 (osemnásť) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Malacky podala dňa 12. júna 2020 Okresnému súdu Malacky obžalobu z 12. júna 2020, č. 2Pv/380/18/1106-34, na G. Y., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný po poučení o svojich právach a povinnostiach urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) zákona č. 301/2005 Z. z. Trestného poriadku, v znení neskorších predpisov (ďalej len Trestný poriadok), že je vinný zo spáchania skutku uvedeného vo výroku tohto rozsudku. Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g) a písm. h) Trestného poriadku a vo vzťahu k tomuto skutku zisťoval, či obžalovaný:

c) rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.

d) bol ako obžalovaný poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.

f) rozumie právnej kvalifikácii skutku, ako trestného činu, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.

g) bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin kladený mu za vinu, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.

h) sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe kvalifikuje ako určitý trestný čin, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.

Súd na základe vyhlásenia obžalovaného o uznaní viny a jeho kladných odpovedí na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku, prijal toto vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny zo skutku uvedeného vo výroku tohto rozsudku a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná. Súd preto uznal obžalovaného za vinného zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, na skutkovom základe uvedenom vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Súd vzhľadom na prijatie vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vykonal dokazovanie len ohľadom trestu, a to oboznámením, resp. prečítaním trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava IV z 03. apríla 2019, sp. zn. 2T/22/2019, právoplatného dňa 12. júna 2019 č. I. 119 - 121, rozsudku Okresného súdu Bratislava III z 18. mája 2021, sp. zn. 3T/96/2019, právoplatného dňa 20. mája 2021, aktualizovaného odpisu registra trestov a centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov zo 07. júna 2021.

V súvislosti s výrokom o treste je primárne nevyhnutné uviesť, že Trestný zákon vo svojich ustanoveniach, najmä v ustanoveniach deklarujúcich zásady ukladania trestov, poskytuje ochranu spoločnosti pred trestnými činmi v podobe trestov a to tak, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradiť od páchania trestných činov za súčasného vyjadrenia morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Keďže uvedený cieľ, t. j. zabránenie

v ďalšom páchaní trestnej činnosti zároveň napĺňa aj ochranu spoločnosti, treba mať pri voľbe druhu trestu a jeho výmery túto skutočnosť vždy na zreteli.

Všetky okolnosti prípadu však treba nielen zisťovať, ale aj objektívne, t. j. bez preceňovania alebo podceňovania niektorých z nich komplexne hodnotiť a mať pritom na zreteli, že bližšie sú konkretizované v ďalších ustanoveniach Trestného zákona, najmä v ustanoveniach o poľahčujúcich a priťažujúcich okolnostiach (§ 36 Trestného zákona a § 37 Trestného zákona) a v ustanoveniach upravujúcich zásady ukladania trestov (§ 34 Trestného zákona).

Súd vyhodnotil kritériá, ktoré sú uvedené v ustanovení § 34 ods. 4 Trestného zákona a ktoré sú fakticky vyjadrením znakov skutkovej podstaty trestného činu a to objektívnej stránky (spôsob spáchania činu a jeho následok), subjektívnej stránky (zavinenie a pohnútky), subjektu (osoba páchatela) a ďalej tiež priťažujúcich a poľahčujúcich okolností ako aj pomerov páchatela a možnosťami jeho nápravy.

Pri ukladaní trestu obžalovanému súd vychádzal zo závažnosti prečinu, z ktorého bol obžalovaný uznaný vinným a ktorú určuje primárne zákonodarca stanovením rozpätia trestnej sadzby, pričom v danom prípade je výška trestnej sadzby stanovená zákonom (§ 348 ods. 1 Trestného zákona) až na 2 roky.

Čo sa týka úvah o tom, aký druh trestu je možné obžalovanému uložiť za spáchaný trestný čin, tak súd musel vychádzať z toho, že obžalovaný bol v minulosti odsúdený o. i. trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV z 03. apríla 2019, sp. zn. 2T/22/2019, za skutok v bode 3) daného trestného rozkazu právne kvalifikovaného ako prečin krádeže podľa 212 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pričom daný skutok obžalovaný spáchal dňa 06. októbra 2018.

Prejednávaný skutok je okrem toho spáchaný v súbehu aj so skutkom, za ktorý bol G. Y. odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bratislava III z 18. mája 2021, sp. zn. 3T/96/2019, právoplatným dňa 20. mája 2021, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa dopustil dňa 15. októbra 2018, a za čo bolo u obžalovaného upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 2T/22/2019.

Skutok, zo spáchania ktorého bol obžalovaný uznaný vinným v posudzovanej trestnej veci, bol spáchaný dňa 16. októbra 2018, pričom bolo zistené, že tento skutok v posudzovanej trestnej veci je spáchaný vo viacčinnom súbehu so skutkami, za ktorý bol G. Y. odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV z 03. apríla 2019, sp. zn. 2T/22/2019, za skutok v bode 3) daného trestného rozkazu a tiež rozsudkom Okresného súdu Bratislava III z 18. mája 2021, sp. zn. 3T/96/2019, a preto je nutné za ne uložiť obžalovanému jeden súhrnný trest.

Pri ukladaní súhrnného trestu súd zvažoval všetky hľadiská pre ukládanie trestu a jeho výmery. Obligatorne pritom zvažoval aj všetky poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. a) až písm. o) Trestného zákona a priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. a) až písm. o) Trestného zákona, pričom u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť, spočívajúcu v tom, že sa k spáchaniu trestných činov priznal a tieto úprimne oľutoval [§ 36 písm. l) Trestného zákona], priťažujúce okolnosti súd zistil dve - spáchanie viacerých trestných činov [§ 37 písm. h) Trestného zákona] a recidívu [§ 37 písm. m) Trestného zákona], pretože obžalovaný má v odpise registra trestov - mimo odsúdení sa skutky spáchané v súbehu s prejednávaným skutkom - evidovaných 14 záznamov právoplatných pred dopustením sa prejednávaného skutku, naposledy bol pred skutkom právoplatne odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II z 10. júna 2018, sp. zn. 0T/238/2018, právoplatným 10. júna 2018, pre spáchanie prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona, za čo mu bol uložený 6-mesačný trest odňatia slobody s podmienečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov a 18-mesačný zákaz činnosti.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd následne povinne (§ 38 ods. 2 Trestného zákona) prihliadol na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností s tým, že prevažujú priťažujúce okolnosti voči poľahčujúcim okolnostiam v pomere 2:1, preto došlo k úprave trestnej sadzby tak, že súd postupom podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona zvýšil zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby trestného činu najprísnejšie trestného o jednu tretinu s tým, že po tejto úprave je trestná sadzba u obžalovaného vo výmere 8 mesiacov až 2 roky (24 mesiacov - 0 = 24 mesiacov; 24 mesiacov : 3 = 8 mesiacov; teda

8 mesiacov je jedna tretina zo 2 rokov, o ktoré sa zvyšuje dolná hranica trestnej sadzby ustanovenej v osobitnej časti Trestného zákona).

Súd vyhodnotil kritériá, ktoré sú uvedené v ustanovení § 34 ods. 4 Trestného zákona a ktoré sú fakticky vyjadrením znakov skutkovej podstaty trestného činu a to objektívnej stránky (spôsob spáchania činu a jeho následok), subjektívnej stránky (zavinenie a pohnútky), subjektu (osoba páchatel'a) a ďalej tiež prirážajúcich a poľahčujúcich okolností ako aj pomerov páchatel'a a možnosťami jeho nápravy.

Pokiaľ ide o druh trestu ukladaný obžalovanému, súd musel vychádzať z druhej vety § 42 ods. 2 Trestného zákona, že súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom, čo v danom prípade o. i. znamená aj nemožnosť uloženia iného druhu trestu, ako nepodmienečného trestu odňatia slobody, nakoľko trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV z 03. apríla 2019, sp. zn. 2T/22/2019, mu bol uložený práve nepodmienečný trest odňatia slobody.

Pokiaľ ide o osobu obžalovaného, tak súd zistil, že obžalovaný bol už mnohokrát súdne trestaný - v odpise registra trestov je evidovaných až 14 záznamov právoplatných z obdobia pred dopustením sa prejednávaneho skutku, celkovo ku dňu hlavného pojednávania z odpisu registra trestov vyplývalo 18 záznamov, v rámci ktorých ešte započítané odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Bratislava III z 18. mája 2021, sp. zn. 3T/96/2019, právoplatným dňa 20. mája 2021, čo je vzhľadom na to, že v súčasnosti má obžalovaný 33 rokov, pomerne dosť. Hoci sa ohľadom štyroch odsúdení na obžalovaného hľadí, akoby nebol odsúdený, z rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyplýva, fikciu neodsúdenia nie je možné stotožňovať s „fikciou“ nespáchania trestného činu; ide o dve rôzne právne skutočnosti, ktorých účinky nie sú rovnaké a aj zahladené odsúdenie dáva obraz o osobe obžalovaného, o spôsobe jeho života, o jeho sklonoch páchať trestnú činnosť, pričom § 34 Trestného zákona oprávňuje súd pri posudzovaní osobného profilu obžalovaného prihliadať aj na takéto odsúdenie. Inak boli obžalovanému ukladané podmienečné i nepodmienečné tresty, pri posledných troch odsúdeniach len nepodmienečné tresty. V prípade všetkých odsúdení obžalovaného ide o rôznorodú trestnú činnosť: proti majetku (11 x prečiny krádeže, poškodzovanie cudzej veci), proti poriadku vo verejných veciach (2 x prečiny marenia výkonu úradného rozhodnutia), proti slobode (lúpež), proti rodine (zanedbanie povinnej výživy) i trestné činy všeobecne nebezpečné (2 x ohrozenie pod vplyvom návykovej látky). Protiprávnej činnosti sa obžalovaný dopúšťa aj vo forme priestupkov, čo vyplýva z lustrácií v registri priestupkov; evidované má 2 priestupky, za ktoré bol sankcionovaný - 1 x majetkový priestupok a 1 x dopravný priestupok (všetky spáchané pred prejednaným skutkom) a 3 priestupky z rokov 2019 a 2020 (1 x majetkový priestupok a 2 x dopravný priestupok).

Obžalovanému preto súd uložil represívny trest a to trest nepodmienečný - na dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby - na 8 mesiacov, ktorý bude podľa názoru súdu postačujúci na nápravu obžalovaného a na ochranu spoločnosti, pričom súd vzhľadom na okolnosti prípadu, na závažnosť a spôsob spáchania činu a jeho následky, vzhľadom na osobu obžalovaného a jeho postoj k spáchaným trestným činom, ktorý svedčí o istej miere sebareflexie a uvedomení si následkov svojho počínania, nezistil prevahu takých okolností, ktoré by boli dôvodom na uloženie trestu v strede, či v hornej tretine upravenej trestnej sadzby; na druhej strane súd nepovažoval za dôvodné ukladať trest za použitia mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia Trestného zákona, nakoľko u obžalovaného nezistil také pomery a ani okolnosti prípadu, ktoré by takýto postup umožňovali.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona bolo potrebné súčasne zrušiť výrok o treste uložený obžalovanému G. Y. v trestnom rozkaze Okresného súdu Bratislava IV z 03. apríla 2019, sp. zn. 2T/22/2019, a to výrok o treste za skutok v bode 3) daného trestného rozkazu, a súčasne bolo potrebné súčasne zrušiť výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Bratislava III z 18. mája 2021, sp. zn. 3T/96/2019, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Súd zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku vo výkone trestu odňatia slobody za spáchanie úmyselného trestného činu - nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky uložený v trestnej veci Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 6T/125/2012 za spáchanie prečinu krádeže podľa 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona obžalovaný vykonal dňa 01. decembra 2016.

Okrem toho súd považoval za dôvodné uloženie 18-mesačného trestu zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu a to za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, ktorého sa obžalovaný dopustil v rámci prejednávanej trestnej veci, nakoľko tento prečin bol spáchaný v súvislosti porušením právnych predpisov týkajúcich sa vedenia motorových vozidiel.

Pokiaľ prokurátorka v záverečnej reči navrhovala z odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV z 03. apríla 2019, sp. zn. 2T/22/2019, prevziať uloženie trestu zákazu činnosti a aj ochranné protitoxikomanické liečenie, súd zdôrazňuje, že trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV z 03. apríla 2019, sp. zn. 2T/22/2019, boli obžalovanému uložené 2 tresty, pričom v prejednanom prípade súd ukladal súhrnný trest vo vzťahu ku skutku z bodu 3) daného trestného rozkazu, v rámci ktorého trestu obžalovanému nebol ukladaný trest zákazu činnosti, ktorý trest mu naopak bol uložený za skutky z bodov 1) a 2) daného trestného rozkazu, ktoré skutky ale v súbehu so súdeným prečinom nie sú, nakoľko boli spáchané pred iným odsúdením obžalovaného (trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava II z 10. júna 2018, sp. zn. 0T/238/2018). Čo sa týka návrhu na prevzatie uloženia ochranného protitoxikomanického liečenia, z § 42 ods. 2 Trestného zákona vyplýva, že spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší len výrok o treste (a všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad - napr. rozhodnutie o započítaní väzby, o nariadení výkonu trestu, o osvedčení sa v skúšobnej dobe a pod.), nie však výrok o ochrannom opatrení, ktorý tým pádom zostáva nedotknutý (obdobne, ako by zostal nedotknutý napr. výrok o škode).

Vzhľadom na uvedené skutočnosti rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku). Odvolanie má odkladný účinok. V písomne podanom odvolaní je potrebné uviesť voči ktorým výrokom rozsudku odvolanie smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.